

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS

(neljas koda)

10. juuni 2004

kohtuasjas C-555/03: Magali Warbecq versus Ryanair Ltd⁽¹⁾**(Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtualluvus tsiviil- ja kaubandusajades — Kohus, kellel on pädevus EÜ asutamislepingu artikli 68 alusel Euroopa Kohtult eelotsust taotleda — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)**

(2004/C 228/36)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-555/03, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 68 alusel Tribunal du travail de Charleroi (Belgia) poolt esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas menetluses järgmiste poolte vahel: Magali Warbecq ja Ryanair Ltd, nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1), tõlgendamiseks, on Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus koja esimees J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja), kohtunikud K. Schiemann ja E. Juhász; kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, andnud 10. juunil 2004 määruse, mille resolutiivosa on järgmine:

Euroopa Ühenduste Kohtul puudub ilmselt pädevus vastata Tribunal du travail de Charleroi (Belgia) 15. detsembri 2003 kohtuotsusega esitatud eelotsuse küsimustele.

⁽¹⁾ ELT C 47, 21.2.2004.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Gorizia 7. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Azienda Agricola Bressan Aldo v. Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Kohtuasi C-223/04)

(2004/C 228/37)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale di Gorizia 7. aprilli 2004. aasta määrusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Azienda Agricola Bressan Aldo v. Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Cospalat Friuli Venezia Giulia, mis saabus kohtukantseleisse 28. mail 2004.

Tribunale di Gorizia küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

— Kuna piima ja piimatoodete lisamaksu õiguslik olemus tuleb määratleda lähtudes ühenduse õigusaktidest, millega on kehtestatud maks ja selle rakendamise põhireeglid, (eelkõige 31. märtsi 1984. aasta määrus nr 856/84⁽¹⁾ ja 28. detsembri 1992. aasta määrus nr 3950/92⁽²⁾), kas siis 31. märtsi 1984. aasta määruse (EMÜ) nr 856/84 artiklit 1 ja 28. detsembri 1992. aasta määruse nr 3950/92 artikleid 1-4 peab tõlgendama nii, et piima- ja piimatoodete lisamaks on oma olemuselt haldustrahv, mida tootjad on kohustatud tasuma vaid juhul, kui nad on määratud koguseid tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu ületanud?

⁽¹⁾ EÜT L 90, 1.4.1984, lk 10.

⁽²⁾ EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Düsseldorf 5. mail 2004 määrusega kohtuasjas Nurten Güney-Görres v. Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Saksamaa) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Kohtuasi C-232/04)

(2004/C 228/38)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Arbeitsgericht Düsseldorfilt 5. mail 2004 otsustatud eelotsusetaotluse kohutasjas Nurten Güney-Görres v. Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Saksamaa) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, mis saabus kohtukantseleisse 3. juunil 2004.

Arbeitsgericht Düsseldorf küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 mõttes ettevõtte ülemineku olemasolu kontrollimisel – sõltumata omandisuhetest – uue lepingu sõlmimise ja ühise hinnangu andmise kontekstis on algse käsundisaaja kasutuses olnud varade uuele käsundisaajale üleandmise tuvastamise eelduseks, et see vara on viimasele iseseisvaks majanduslikuks kasutamiseks üle antud? Seega, kas varade üleandmise olemasolu tuvastamise vajalikuks tingimuseks on käsundisaajale antud õigus otsustada, millisel viisil neid varasid oma majanduslikes huvides kasutada? Kas tuleb eristada juhtumid kui käsundisaaja kasutab teenuse osutamisel käsundiandja vara eesmärgina või vahendina?